Maria en Lourdes ervaringen van pastor Annie

In 2005, toen ik als pastor werkzaam was in de Noordoostpolder,
ben ik met een groep naar Lourdes geweest.
Ik was er nog nooit geweest, had nog nooit een groep op bedevaart begeleid:
dat alles bij elkaar maakte het bijzonder intensief, en onvergetelijk.
Hieronder het verslag dat ik van die reis heb gemaakt:

Avé, avé….

Weet u wat het is om ‘s nachts wakker te worden en dan direct het Avé, avé in jezelf te horen klinken? Het overkwam mij in de nacht na de lichtprocessie.
En ik werd nogal eens wakker die nacht. Heel apart, maar wel mooi.
Ik sliep ook zo weer in.

Lichtprocessie waarin veelvuldig het avé, avé gezongen wordt.

Zoals u weet ben ik protestants opgevoed en dus totaal niet grootgebracht met Maria.
En dit jaar voor het eerst naar Lourdes.
De eerste dagen heb ik rondgelopen met de vraag: wil ik hier nog wel eens terug?
Ik wist het niet. Ik zat nog tegen de buitenkant aan te kijken.
Daarmee bedoel ik niet alle winkeltjes.
Daar was ik goed op voorbereid want iedereen waarschuwde me voor de commercie.
We kwamen door vertraging laat aan, het was al donker. En ja, het eerste wat je dan ziet zijn de knipperende neonreclames. Zijn we in Amerika terecht gekomen? Nee, het was Lourdes.

We hebben in verschillende kerken gevierd, o.a. in de grote ondergrondse kerk.
Ik geloof dat ik me meer aangesproken voel door vieringen in kleine kring.
Wel is het heel mooi dat mensen uit allerlei verschillende landen het Pater Noster samen kunnen zingen.

Pas de tweede helft van ons verblijf begon Lourdes ook iets met mezelf te doen.
Ik kan het niet goed onder woorden brengen.
En dat hoor ik meer mensen zeggen: je moet het zelf ervaren, het is thuis haast niet te vertellen wat het is.

Heel bijzonder is de rust op dat immense terrein waar duizenden mensen lopen.
Zodra je binnen de hekken van het heiligdom bent is er een rust die weldadig is, althans zo heb ik dat ervaren.
Wat dat betreft is de Rozenkransbasiliek favoriet bij mij. Ook daar was die ervaring van rust, van tot jezelf komen.
In die kerk was de viering van de handoplegging.
Een viering die veel met mensen doet.

Heel bijzonder is die onvoorstelbare rijen rolstoelen.
Soms leek er geen einde aan te komen.

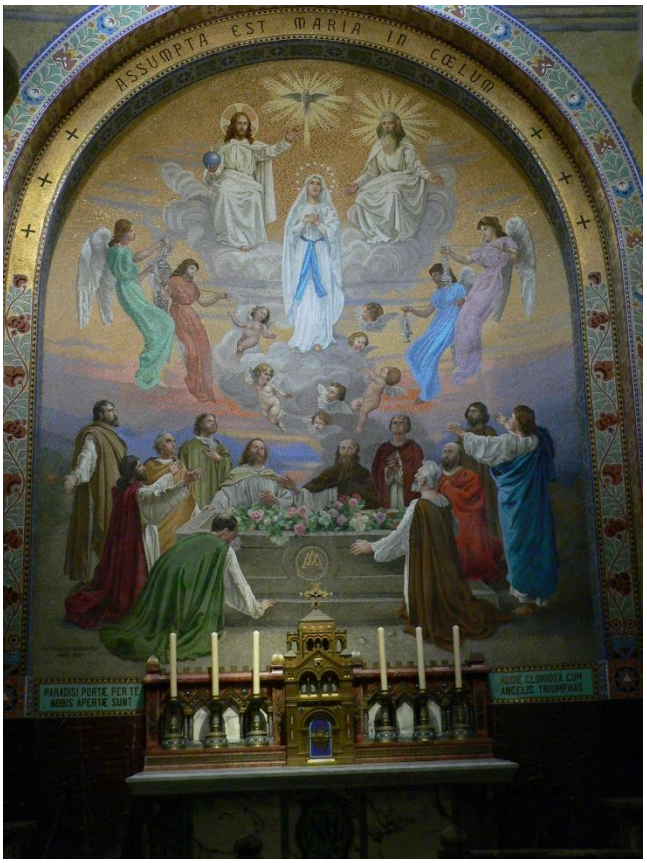

Foto's genomen in de Rozenkransbasiliek.
Alle geheimen van de rozenkrans zijn uitgewerkt in grote prachtige mozaïeken
Links: de geboorte van Jezus, rechts: de ten hemelopneming van Maria

Mijn protestantse familie vraagt of er wonderen gebeuren.
Wat zijn wonderen? Zoals in de bijbel?
Ik weet het niet. Ik weet wel dat er wonderlijke dingen gebeuren.
Ik denk dat we niet altijd dingen moeten willen verklaren.
Die neiging hebben we.
Dingen die wonderlijk zijn, laten iets zien van dat Mysterie waar wij zo weinig vat op hebben.

In de loop van de week ga je zien wat Lourdes met mensen doet.
Voor zover je er zicht op krijgt.
Wat je ziet is dat mensen ontspannen, dat ze iets van een glans op hun gezicht krijgen.
Heel bijzonder, ik blijf dat zeggen.
Ook het feit dat je overal wel mensen hoort bidden of zingen.

Een van de dingen die me heel erg bij blijft is de kruisweg die wij gelopen hebben, de kleine kruisweg. Het stond niet in het programma. We hebben het 's avonds gedaan; in het donker, twee kaarsen mee, een kabbelende Gave, en op de achtergrond de lichtprocessie en mooie gebeden.

Op bedevaart gaan houdt ook in: heel veel wachten.
Bij vertrek (door de vertraging), bij de opstelling van de lichtprocessie,
de sacramentsprocessie, de internationale hoogmis.
Op een gegeven moment heb ik mij daar aan overgegeven en dan is het niet meer erg.
En we hadden natuurlijk prachtig weer.

We hebben ook gedacht aan de Polder.
Na de viering bij de grot hebben we samen
een kaars aangestoken en hebben we gebeden voor
allen in de polder.

En dan de vraag: wil ik nog een keer terug?
Ja, ik wil nog wel vaker met een groep daarheen.

Tot zover het verslag uit 2005.

Na 2005 ben ik nog diverse keren zowel privé als met een groep in Lourdes geweest.
Het is bijzonder om te zien dat mensen tot rust komen, vaak tot aanvaarding van wat hen is overkomen, mensen worden op de een of andere manier aangeraakt. Geestelijke genezing vindt er zeker plaats.
Heel graag wil ik een keer met een groep uit onze Christoffelparochie daar heen!

Een heel sterke band met Maria heb ik niet, ben er ook niet in opgevoed.
Ik zie haar zeker als een bijzondere vrouw. In het geloof is Maria voor mij niet meer weg te denken vanwege de bijzondere plaats die zij inneemt in de heilsgeschiedenis van God met ons mensen.

Wanneer je de
Rozenkransbasiliek
binnenkomt,
zie je dit mozaïek:
Par Marie A Jésus:
Door Maria tot Jezus.